

افغانستان امن نیست: توافق نامه ی «راه مشترک به جلو» به معنای دو قدم به عقب است اعلامیه ی مشترک سازمان های غیر دولتی در اروپا

اتحادیه ی اروپا در حال حاضر در حال مذاکره درباره تمدید توافق نامه ی راه مشترک به جلو «Joint Way Forward» در مورد موضوع مهاجرت با دولت افغانستان است. این توافق نامه که قرار است در ۶ اکتوبر ۲۰۲۰ پایان یابد، در حاشیه ی کنفرانس «بروکسل» در سال ۲۰۱۶ میان افغانستان و اتحادیه ی اروپا به امضا رسید. همانطوری که اکثری در پیمان های غیر رسمی اتفاق می افتد، این توافق نامه نیز بدون مشارکت پارلمان اتحادیه ی اروپا و میکانیزم گزارش دهی شفاف در اجرای آن منعقد گردید. هدف آن تسهیل اخراج افغان های است که در کشور های اروپایی درخواست پناهنده گی داده اند. باور ها بر این است که اتحادیه ی اروپا از کمک های توسعه ای خود به عنوان ابزار فشار بر حکومت افغانستان استفاده کرده، تا این توافق نامه ی غیر رسمی به امضا رسد.

ما نگرانیم که تمرکز نامتناسب اتحادیه ی اروپا در بازگشت و اخراج افغان ها از اروپا، موضوع مذاکرات میان افغانستان و اتحادیه ی اروپا را نیز شکل دهد. همکاری با دولت افغانستان در زمینه ی بازگشت و مدیریت گسترده ی مهاجرت نباید رویکرد کلی اتحادیه ی اروپا نسبت به افغانستان را تضعیف کند. این همکاری باید فراتر از تمرکز به اخراج پناه جویان باشد، تا عوامل محرک پیچیده ی مهاجرت از افغانستان و منطقه را تصدیق کرده و در قدم نخست عوامل اصلی بی ثباتی و جنگ در افغانستان را مورد توجه قرار دهد.

تمرکز نامتناسب اتحادیه ی اروپا بر بازگشت و اخراج پناه جویان به افغانستان به دلایل ذیل نا موثر و غیر انسانی میباشد:

۱) وضعیت امنیتی کنونی افغانستان خطرناک است: «فهرست جهانی صلح» افغانستان را برای دومین سال پیهم در فهرست نا امن ترین کشورهای جهان قرار میدهد. این کشور در حال حاضر با چالش های حادی از جمله نا امنی های مداوم، رشد روز افزون قدرت طالبان، ترور های هدفمند و بیجا شده های داخلی گرفته، تا بازگشت دوباره ی مهاجرین از کشورهای همسایه روبروست. افزون بر این، پندیمی کرونا به سلامتی شهروندان و بنگاه اقتصادی این کشور ضربه ی شدیدی وارد کرده است. از سوی هم هیات معاونت سازمان ملل «UNAMA» در گزارش نیمه ی اول سال ۲۰۲۰ خود از افغانستان، تلفات ۳۴۵۸ غیر نظامی را به ثبت رسانده است. دفتر هماهنگی امور بشردوستانه دوستانه ی سازمان ملل «OCHA» در بررسی اجمالی سال ۲۰۲۰ خود تخمین زده است که تقریباً یک چهارم نفوس این کشور (۹،۴ میلیون از جمعیت ۳۸ میلیونی افغانستان) به کمک های بشر دوستانه نیاز دارد. بر اساس مجله ی لانگ وار «Long War» ۶۶ درصد مناطق این کشور یا در جنگ با طالبان قرار دارد و یا تحت کنترل آنان است، اما این رقم در جنوری ۲۰۱۶ تنها ۲۱ درصد بود.

۲) پناه جویان افغان در کشورهای همسایه در یک وضعیت دراز مدت آواره گی، و بدون دورنمای ادغام به سر می برند. در ایران و پاکستان حدود چهار میلیون مهاجر افغان وجود دارد که اکثر آنان در وضعیت بدی زندگی دست و پنجه نرم می کنند. بر بنیاد آمار سازمان بین المللی مهاجرت «IOM»، از جنوری ۲۰۲۰ به اینسو ۳۸۸۱۰۳ نفر از ایران و پاکستان یا عودت کرده اند و یا اخراج شده اند که این خود تاثیر قابل توجهی بر اوضاع افغانستان داشته است. در ترکیه، افغان ها دومین گروه بزرگ پناه جویان در سال ۲۰۱۹ بودند. در آنجا، آنان با چالش هایی زیادی از جمله ترس از اخراج، دست رسی محدود به حمایت های پناهنده گی، از جمله تاخیر در ثبت نام، مشکلات اسناد رسمی، عدم دسترسی یا دست رسی محدود به مراقبت های صحی، آموزشی و اسکان روبه رو اند. روند مهاجرت از افغانستان به کشورهای اروپایی، تحت تاثیر عوامل زیادی از جمله تغییر در کشورهای همسایه ی افغانستان قرار دارد. به ویژه، شرایط مهاجرین افغانستان در ایران، پاکستان و ترکیه بر این مساله تاثیر دارد که آیا آنان می توانند در آن کشورها بمانند یا در نهایت مجبور میشوند به مهاجرت شان ادامه دهند. ازینرو همکاری میان افغانستان و اتحادیه ی اروپا را نمی توان جدا از عوامل محرک های منطقه یی ارزیابی کرد.

۳) افغان ها، دومین گروه بزرگ متقاضیان پناهجو در سال ۲۰۱۹ در اروپا بودند. آنان در اروپا با رفتار های کاملاً متفاوت روبرو شدند. یعنی اینکه میزان پذیرش مورد نیاز از پناه جویان از یک کشور تا کشور دیگر اروپایی کاملاً متفاوت بود، به عنوان مثال: میزان پذیرش افغانها در ایتالیا ۹۳،۸ درصد، اما در بلغارستان ۴،۱ درصد است که این تفاوت بدون هیچ گونه توضیح معتبری در رابطه به ماهیت پرونده های آنان است. ادامه ی تفاوت در میزان پذیرش پناه جویان نشان میدهد که در سیستم های پناهنده گی در اروپا نواقصی وجود دارد. چیزیکه گمان زنی ها در این مورد که با افغان هایی واجد شرایط پناهنده گی، به طور عادلانه رفتار نمی شود را تقویت می کند. افغان ها تقریباً ۵۰ درصد از جمعیت اردوگاه های پناه جویان در جزایر اژه در یونان را تشکیل می دهند، جایی که بیش از ۲۷۰۰۰ نفر در وضعیت نامناسب زندگی قرار داده شده اند. بسیاری دیگر از مهاجرین و پناه جویان افغان با وضعیت بد اقتصادی در جاده های یونان بسر می برند.

اگر همکاری بین اتحادیه ی اروپا و افغانستان به طور خاص متناسب با وضعیت امنیتی افغانستان در مساله ی اخراج پناهجویان نباشد، فرصت برای همکاری های مشترک در سایر پالیسی های پناهنده گی و مهاجرت از دست می رود و این همکاری متعادل نمی باشد، چون منعکس کننده ی اولویت های هر یک از طرفین نیست. دولت افغانستان درخواست می کند

که یک همکاری درست متقابل، مفید و همه جانبه در امور مهاجرت بین اتحادیه ی اروپا و افغانستان ایجاد گردد، تا مهاجرت افغانان در افغانستان و اروپا را تصدیق کند.

همکاری های گسترده ی اتحادیه ی اروپا در امور مهاجرت، به تعهدات اتحادیه ی اروپا را در تطبیق قرارداد جهانی مهاجرت «GCR» که استراتژی سه ساله ی اسکان مجدد بخشی از آن است، نیز کمک خواهد کرد.

با توجه به اوضاع کنونی افغانستان و بلا تکلیفی پناهجویان در اروپا، تمرکز نامتناسب بر افزایش اخراج ها به افغانستان غیر عاقلانه و خطرناک است. ما به عنوان سازمان های غیردولتی، سازمان های پناهجویان و اعضای دیاسپورای افغان پیشنهاد های زیر را ارائه می کنیم:

به اتحادیه اروپا و کشورهای عضو آن:

- به دلیل اوضاع امنیتی افغانستان و چالشهای ادغام مجدد عودت کننده ها از اروپا و منطقه، اخراج های اجباری به این کشور باید متوقف شود. به ویژه، گروه های آسیب پذیر و افغان هایی که در خارج از افغانستان متولد و بزرگ شده اند، نباید به افغانستان برگردانده شوند.
- «همکاری اتحادیه ی اروپا در امور مهاجرت» باید با رویکرد کلی اتحادیه ی اروپا در قبال افغانستان سازگاری داشته باشد. همکاری در امور مهاجرت نباید اهداف کلیدی صلح و امنیت را تضعیف کند.
- باید به دلایل اصلی آواره گی های اجباری و حمایت از ادغام مجدد عودت کننده ها، حمایت از اصلاحات نهادی، حکومت پاسخگو و هزینه های شفاف کمک ها پرداخته شود. اولویت بندی کوتاه مدت افزایش اخراج ها به افغانستان، اهداف گسترده ی اتحادیه ی اروپا و توانایی آن را برای کمک به صلح و رفاه پایدار در افغانستان تضعیف می کند.
- از آن عده حمایت های مالی در کنفرانس آینده ی ژنو حمایت کنید که به ریشه ی اصلی آواره گی های اجباری از افغانستان می پردازد.
- در هنگام تدوین سیاست مهاجرت در رابطه به افغانستان عوامل محرک های منطقه یی را ملاحظه نمایید، از جمله توافق نامه ی راه مشترک به جلو «JWF» که دوباره روی میز مذاکره می رود. به این معنا که کمک های را به افغانستان در اولویت قرار دهید که عودت کننده ها از کشورهای همسایه را تحت پوشش قرار دهد.
- از آن عده کمک های توسعه ای یا روابط اقتصادی به افغانستان خودداری کنید که به افزایش اخراج های اجباری وابسته است.
- همکاری های اتحادیه ی اروپا در امور مهاجرتی به افغانستان را فراتر از اخراج و پذیرش مجدد توسعه دهید، مثلا: گسترش مسیرهای مهاجرت منظم برای افراد نیازمند به حمایت پناهنده گی و ارائه ی برنامه ها و فرصت های خاص برای مهاجرت امن و قانونی، از جمله مهاجرت برای تحصیل و فرصت های شغلی.
- از دفتر پشتیبانی پناهنده گی در اروپا «EASO» تقاضا نمایید، تا تحلیل عملکرد آن عده از کشورهای عضو اتحادیه ی اروپا را تهیه و نشر نماید که در آن میزان به رسمیت شناختن پناهجویان افغان در سطح پایینی قرار دارد، البته با در نظر داشت همه دلایل احتمالی تفاوت های پناهنده گی.
- ممنوعیت سفر برای عودت کننده ها و کسانی که به اجبار برگشته اند را متوقف کنید - مگر اینکه آنان تهدیدی برای امنیت باشند و یا مرتکب جرایم سنگینی شده باشند، مطابق با مقررات حقوق بین الملل، اما نه فراتر از آن.

به پارلمان اروپا:

- از نهادهای مربوط اتحادیه ی اروپا، در قدم نخست از خدمات ارتباط خارجی اتحادیه ی اروپا «EEAS» و کمیسیون اتحادیه ی اروپا «EC» درخواست نمایید، تا در مورد وضعیت و طولانی شدن مذاکرات توافق نامه ی راه مشترک به جلو «JWF» به روزرسانی کنند و اطمینان حاصل شود که با پارلمان اروپا «EP» مشورت شده و می تواند نقش نظارتی داشته باشد و یا خیر.
- پروسه ی مذاکرات توافق نامه ی راه مشترک به جلو «JWF» باید نظارت شده و اطمینان حاصل شود که اجرای آن قوانین بین المللی و اروپایی در مورد حقوق بشر، پناهنده گی و سایر موارد مربوطه را نقض نمی کند.
- باید اطمینان حاصل شود که بودجه های توسعه یی اتحادیه ی اروپا ریشه ی اصلی آواره گی های اجباری را بر طرف می کند و منوط به آن عده از همکاری های مرتبط به مهاجرت نیستند که توسط سیاست گذاران اروپایی تحمیل شده باشند.

Bureau for Rights Based-based Development (BRD)-SWEDEN

حقوقو پر بست پراختياي موسسه

afghanacademy
INTERNATIONAL
active since the early 1980s

Cordaid

BUILDING FLOURISHING COMMUNITIES

Passerell
Humanisons le droit d'asile.

NORWEGIAN
REFUGEE COUNCIL